

2007. március 15., csütörtök

- A. mivel az eltűnt személyek (ciprusi görögök, ciprusi törökök, görögök, törökök és mások) problémája kizárólag humanitárius probléma, amely e személyek hozzátartozóinak azon jogával függ össze, hogy megtudhassák mi lett rokonaik sorsa;
- B. mivel nem folytatódhat az eltűnt személyek családjainak szenvedése és gyötrelme, akik évtizedek óta mit sem tudnak szeretteik sorsáról, és ennek végre véget kell vetni;
- C. mivel Cipruson az Eltűnt Személyek Bizottsága (ESZB) az ENSZ főtitkár védnöksége alatt újakezdte működését, és bár a folyamat lassú, mégis haladás tapasztalható a holttestek kihantolása és földi maradványok azonosítása terén;
- D. mivel az Európai Parlament üdvözli az ESZB ciprusi görög és ciprusi török tagjai közötti konstruktív együttműködést;
1. felkéri az érintett feleket, hogy komolyan és őszintén működjenek együtt a Cipruson eltűnt személyek sorsának megfelelő kivizsgálásának gyors véghezvitelében, és teljes mértékben hajtsák végre az EJEB 2001. május 10-i ítéletét;
2. felkéri az érintett feleket és mindazokat, akik bármilyen, személyes tudásból, archívumokból, harctéri jelentésekből vagy fogva tartási intézmények feljegyzéseiből származó információval vagy bizonyítékkal rendelkeznek, hogy haladéktalanul bocsássák azt az ESZB rendelkezésére;
3. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy aktívan foglalkozzon ezzel a problémával többek között az ESZB-nek juttatott pénzügyi segítségnyújtás által, és az ENSZ főtitkárával együttműködésben tegyen meg minden szükséges lépést a fent említett EJEB ítélet, illetve az ENSZ és az Európai Parlament állásfoglalásainak végrehajtására;
4. felszólít arra, hogy az ügyet utalják vissza a megfelelő bizottságához, annak érdekében, hogy a Bizottsággal szorosan együttműködve nyomon lehessen követni az ügy további fejleményeit; kéri, hogy a bizottságot kérjék fel rendszeres időközönként – először hat hónapon belül – jelentések elkészítésére;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ főtitkárnak, valamint Ciprus, Törökország, Görögország és az Egyesült Királyság kormányának.

P6_TA(2007)0082**Regionális politika (szigetek, természeti és gazdasági korlátok)****Az Európai Parlament 2007. március 15-i állásfoglalása a regionális politika vonatkozásában a szigetekről, valamint a természetes és gazdasági korlátokról (2006/2106(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel a strukturális alapokat a 2007–2013 közötti időszakra szabályozó rendeletekre,
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2002. június 21–22-i sevillei ülésének következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2006. december 14–15-i brüsszeli ülésének következtetéseire;

⁽¹⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

2007. március 15., csütörtök

- tekintettel a kohéziós politika és intézményi kilátások keretében a szerkezetileg hátrányos helyzetű régiókról (szigetek, hegyvidéki és alacsony népsűrűségű régiók) szóló, 2003. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának az Európai Unióban a bővítés vonatkozásában a szigeti régiók problémáiról szóló, 2002. március 13-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás felülvizsgálatáról szóló, 2005. július 7-i véleményére ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0044/2007),
- A. mivel az Európai Parlament számos alkalommal felhívta a figyelmet a halmozottan hátrányos helyzetben lévő szigetekre, és hangsúlyozta támogatásuk szükségességét a nehézségek leküzdése és a regionális egyenlőtlenségek csökkentése érdekében;
- B. mivel a legkülső régiók nem tévesztendőek össze a szigetjelleggel, még akkor sem, ha számos legkülső régió egyben sziget is; mivel az EK-Szerződés 299. cikkének konkrét rendelkezéseit – amelyek megfelelő jogalapot teremtettek olyan intézkedések számára, amelyek célja az legkülső régiók támogatása a hatáson ellentételezések révén – meg kell különböztetni az EK-Szerződés 158. cikkétől és az Amszterdami Szerződésben foglalt, a szigeti régiókról szóló nyilatkozattól, amelyekre soha nem vonatkoztak végrehajtási rendelkezések, aminek következtében a gazdasági fejlődés terén egyenlőtlenségek mutatkoznak az EU magja és a peremen fekvő szigetek között;
- C. mivel a kohézió – az EU egyik fő célja – biztosítani igyekszik a többközpontú és harmonikus fejlődést a regionális egyenlőtlenségek csökkentésével és a fejlődés akadályainak elhárításával, beleértve azokat az akadályokat, melyek természeti és földrajzi hátrányoknak tulajdoníthatók;
- D. mivel a területi kohézió elve további megerősítésre került a strukturális alapokról szóló, 2007–2013-as rendeletekben, és mivel ez az elv olyan lényeges elemét képezi a kohéziós politikának, amelyet a jövőben is meg kellene őrizni és meg kellene erősíteni, és amely az EU területének többközpontú integrációját tűzte ki célul annak érdekében, hogy valamennyi régió és személy egyenlő esélyeket kapjon;
- E. mivel az EU-t érintő egyik legsúlyosabb probléma a tengeren keresztül történő illegális bevándorlás, és mivel tavaly a migrációs nyomás különösen nagy volt az EU külső tengeri határainál és kiváltképp a földközi-tengeri szigetekben, amelyekre pusztán földrajzi elhelyezkedésük miatt aránytalanul nagy teher nehezedik;
- F. mivel az Európai Tanács 2006. december 14–15-i brüsszeli ülésén hangsúlyozta, hogy a bevándorlás átfogó megközelítést igényel, valamint hogy meg kell kettőzni az eddig tett erőfeszítéseket, különösen az EU néhány szigeti régiójában, mivel azok képezik az EU tengeri határait és migrációs útvonalait;
1. úgy véli, hogy a szigetjelleg egyrészt olyan földrajzi-kulturális jellemző, amely egyrészt fejlesztési stratégiák révén kiaknázható, másrészt olyan állandó hátrány, amely tovább nehezíti e régiók helyzetét a versenyképesség szempontjából;
2. elismeri, hogy a hátrányos strukturális helyzetű régiók javát szolgáló számos konkrét rendelkezést belefoglaltak a strukturális alapokról (2007–2013) szóló rendeletekbe; sajnálja azonban, hogy a Tanács nem vette át a Parlament más fontos javaslatait, mint például a több földrajzi vagy természeti hátránnyal sújtott területek esetén a társfinanszírozási arány megnövelésének lehetőségét;

⁽¹⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 111. o.⁽²⁾ HL C 192., 2002.8.12., 42. o.⁽³⁾ HL C 31., 2006.2.7., 25. o.

2007. március 15., csütörtök

3. felhívja a Bizottságot, hogy tekintettel a szigeti régiók – beleértve a 2. cél alá tartozókat is – működési programjaira vonatkozó 2007–2013 közötti programozási időszakra, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az olyannyira szükséges infrastrukturális munkálatokkal kapcsolatos intézkedések végrehajtása lehetővé váljon;
4. üdvözlí a kohézióra vonatkozó bizottsági stratégiai iránymutatásokban (2007–2013) a kohéziós politika területi dimenziójára fektetett hangsúlyt; kiemeli, hogy a természeti hátrányokkal küzdő területek gazdasági diverzifikációjának támogatása a következő programozási időszak prioritásai között szerepel; sürgeti ezért az érintett tagállamok irányító hatóságait, hogy ezt a prioritást teljes mértékben vegyék figyelembe nemzeti stratégiai referenciakereteik és működési programjaik elkészítése során;
5. felhívja a Bizottságot, hogy a negyedik kohéziós jelentésben fordítson kiemelt figyelmet a szigetek és más hátrányos strukturális helyzetben lévő régiók helyzetére, és foglalkozzon azzal;
6. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) munkaprogram keretében fordítson kiemelt figyelmet a természeti hátrányoktól sújtott régiók, és különösen a szigetek helyzetére; úgy ítéli meg, hogy a szigetek helyzetének megfelelő és alapos ismerete elengedhetetlen azok sajátos jellemzőinek kellő figyelembevétele érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan egyedi mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik az ESPON-nak továbbítandó, szigetekkel kapcsolatos helyi szintű adatok gyűjtését;
7. felhívja a Bizottságot, hogy tegye naprakésszé a szigetekkel kapcsolatos 2003-as tanulmányai során gyűjtött statisztikai információkat; úgy véli, hogy további erőfeszítéseket kell tenni olyan megfelelő statisztikai mutatók meghatározására, amelyek segítségével egyértelmű statisztikai képet lehet alkotni a földrajzi és természeti hátrányokkal küzdő régiók fejlettségi szintjére vonatkozóan, és amelyek biztosítják e régiók kielégítő megértését, különös tekintettel a halmozott nehézségekkel küzdő régiókra, így a hegyvidékekre és szigetcsoportokra, illetve a kétszeresen elszigetelt területekre; hangsúlyozza, hogy e mutatóknak lehetővé kell tenniük az e régiók és az EU többi része közötti különbségek jobb kiértékelését is, valamint az ilyen régiókon belüli egyenlőtlenségek értékelését; felhívja a Bizottságot, hogy e mutatókat – a bevált gyakorlatokkal együtt – rendszeresen rögzítse és tegyen azokról jelentést;
8. elismeri, hogy a Bizottság a 2007–2013 közötti időszakra szóló nemzeti regionális támogatásra vonatkozó iránymutatásokban, valamint a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról és kockázati tőkebefektetésekről szóló iránymutatásokban kiemeli a szigetek és a peremterületek sajátos helyzetét; úgy ítéli meg azonban, hogy e területek állandó hátrányainak megfelelőbb kezelése érdekében a meglévő és a jövőbeli állami támogatási politikák végrehajtása során fokozott rugalmasságra van szükség, mivel e rugalmasság hiánya elfogadhatatlan piaci torzuláshoz vezethet az EU-n belül; kéri a Bizottságot, hogy megközelítését vizsgálja felül annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegye a szigetek azon igényét, hogy a szárazföldi régiókkal azonos feltételek mellett férjenek hozzá az egységes piachoz; e tekintetben úgy ítéli meg, hogy a fejlett közlekedési összeköttetésnek, különösen a kikötők és légikikötők esetében, kiemelt szerepet kellene játszania e téren;
9. felhívja a Bizottságot, hogy tanulmányozza állami támogatás engedélyezésének lehetőségét olyan szigeti régiók számára, amelyekben az üzemanyag- és energiaárak egyértelműen hátrányosan hatnak az ott élő közösségek versenyképességére; kiemeli, hogy az üzemanyagárakban bekövetkező jelentős változások súlyosan megnehezíthetik a szigeti régiók és az európai kontinens közötti közlekedést; úgy véli, hogy a regionális állami támogatásokról szóló következő iránymutatásban az operatív támogatásokat lehetővé tevő rendszert ki kell terjeszteni minden olyan szigeti régióra, amely nem szigetállam vagy belső sziget;
10. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen készítsen és terjesszen a Parlament elé a szigeti régiók „sajátos szükségleteinek felméréséről” szóló tanulmányt, figyelembe véve a szigetek számára különösen aggályos kérdéseket, valamint intézkedéseket javasolva ezek megoldására; úgy ítéli meg, hogy ennek az értékelésnek különösen a regionális politika végrehajtásának a szigetekre gyakorolt hatására kell összpontosítania – beleértve a beruházások szintjét, a gazdasági tevékenységek mértékét, a munkanélküliséget, a közlekedési infrastruktúrát (nevezetesen a kikötőket és a légikikötőket), a környezeti nyomásokat és a szigetek egységes piacon belüli gazdasági és szociális integrációjának általános szintjét;
11. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a szigeti régiók sajátos környezeti, kulturális és szociális jellemzőinek hatékony védelmét olyan intézkedésekkel, mint például megfelelő területfejlesztési tervek kidolgozása és az építkezési tevékenység ellenőrzése, valamint hogy ezen túlmenően a Bizottsággal együttműködve fogadjanak el a kulturális örökség és a környezeti erőforrások megóvására irányuló integrált programokat;

2007. március 15., csütörtök

12. jóváhagyja a közösségi politikák végrehajtásának ágazatokon átnyúló megközelítését, amint azt a Bizottság „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” című zöld könyve tükrözi, és sürgeti, hogy ezt a megközelítést elsősorban az Európa tengeri dimenziójának alapvető részét alkotó szigetekre alkalmazzák; felhívja a Bizottságot, hogy az ágazatokon átnyúló megközelítést terjessze ki más politikákra is a szigeti régiók sajátos körülményeinek figyelembevétele érdekében, és ezáltal növelje e régiók azon képességét, hogy teljesen integrálódjanak és élvezhessék a belső piac és a lisszaboni stratégia előnyeit;

13. felhívja a figyelmet a demográfiai központoktól távol fekvő szigetekre, amelyek ennek megfelelően nehézségekkel küzdenek a megközelíthetőség és a szolgáltatásnyújtás terén, valamint – különösen a közlekedéssel kapcsolatban – magasabb költségeket viselnek, ami versenyhátrányt okoz;

14. ösztönzi az átfogó közösségi tengerpolitikára irányuló erőfeszítéseket, amely túl fog nyúlni az EU jogi határain, és ezért a közösségi szigetek előnyös geopolitikai elhelyezkedése révén a szomszédos országokkal erős kereskedelmi, gazdasági és politikai kapcsolatokat és műszaki együttműködést (az ismeretek és a szakértelem cseréje) hoz létre a nemzetközi tengerjog, a kölcsönös tisztelet és előnyök alapján;

15. úgy ítéli meg, hogy a szigetek az átlagnál magasabb egy főre jutó költségekkel szembesülnek a közlekedési és a környezeti infrastruktúra tekintetében, valamint energiaszükségleteik vonatkozásában, és gyakran nehezebbnek találják a közösségi vívmányok egyes részeinek végrehajtását, amelyek esetleg nem vették teljes mértékben figyelembe sajátosságaikat; felhívja ezért a Bizottságot, hogy azon politikák kialakítása és azon jogszabályok megalkotása során, amelyek végrehajtása különösen nagy terhet róhat a szigetekre, alkalmazzon rugalmasabb megközelítést;

16. kéri a Bizottságot, hogy a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül – a legkülső régiókkal foglalkozó, már meglévő igazgatási egység mintájára – állítson fel a szigetekkel foglalkozó igazgatási egységet annak biztosítására, hogy a szigetek, valamint állandó és idényjellegű lakosságuk sajátos jellemzőit és szükségleteit következetesen vegyék figyelembe a szociális, gazdasági és területi kohézió elérésére irányuló politika kialakításakor, illetve a végrehajtási intézkedésekben, különösen a közlekedés, az energia, a megfelelő vízellátás biztosítása, a regionális határmenti területek felügyelete és a törekény szigeti környezet védelme tekintetében;

17. látni kívánja, hogy a Bizottság még inkább kiaknázza az EK-Szerződés által kínált lehetőséget a régiók gazdasági, szociális és területi fejlődésére valószínűleg negatív hatásokkal járó közösségi politikák módosítása tekintetében, azzal a céllal, hogy a lehető legnagyobb mértékben orvosolja a szigeti régiók mindegyikét vagy a régiók csoportját különösen érintő, nagyobb problémákat;

18. úgy ítéli meg, hogy különös figyelmet kell fordítani a szigetekre leginkább jellemző gazdasági tevékenységekre, nevezetesen a mezőgazdaságra, a halászatra, az idegenforgalomra és a kézművességre; felhívja ezért a Bizottságot annak biztosítására, hogy politikai kezdeményezései fokozottan figyelembe vegyék a szigetek e területeken meglévő sajátos szükségleteit;

19. felhívja a Bizottságot, hogy gondolja át, hogy az állami támogatásokra irányuló „piaci befektető” teszt milyen kiigazítása szükséges annak érdekében, hogy az tükrözze az olyan szigetek és más távoli régiók valóságát, ahol a piaci befektetők értékelése lehetetlen, mivel ilyenek azon a területen nem léteznek; a piacok távoli fekvése és kis mérete miatt ugyancsak valószínűtlen az egyes ágazatokra jellemző átlagos megtérülés elérése, ezáltal a teszt nem alkalmazható a távoli szigetekre;

20. felhívja a Bizottságot, hogy különösen vizsgálja meg az éghajlatváltozásnak és főleg a meglévő problémák – mint például a szárazság – súlyosbodásának a szigeti régiókra gyakorolt hatásait, valamint e problémák kezelése érdekében a tagállamokkal együttműködve segítse elő megfelelő technológiák vagy más intézkedések kidolgozását és alkalmazását;

21. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg újból a közlekedésre vonatkozó közbeszerzési szerződésekkel kapcsolatos feltételeket azzal a céllal, hogy a szigeti régiók közlekedési kapcsolatainak előmozdítása érdekében semmi se akadályozza a közszolgáltatás nyújtására irányuló kötelezettségeket;

2007. március 15., csütörtök

22. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a szigetek energiaellátását, a megújuló energiaforrások és új technológiák felhasználásával történő energiatermelésre vonatkozó projektek kidolgozásának és végrehajtásának finanszírozását, valamint – a környezet védelme és természetes szépségének megőrzése mellett – az energia hatékony felhasználásának előmozdítását;

23. bátorítja a szigeti közösségeket, hogy a régiók közötti együttműködés és a bevált gyakorlatok cseréjének irányítása, illetve a határokon átnyúló projektek kidolgozása és a szigeti közösségeknek az őket körülvevő gazdasági térségekbe történő jobb integrációja érdekében használják ki az eurorégiókat vagy hasonló európai hálózatokat;

24. bátorítja a szigeti közösségeket, hogy használják fel a Jaspers (európai régiók beruházásait támogató közös program) és a Jeremie (mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források) finanszírozási és igazgatási eszközöket a rendelkezésre álló regionális fejlesztési források kiaknázása és a mikro-, kis- és középvállalkozások növekedésének támogatása érdekében, ezáltal ösztönözve a szigetek gazdaságának diverzifikációját és a fenntartható fejlődésen keresztül előmozdítva a növekedést; ösztönzi továbbá a jogalkotás minőségének javítására irányuló kezdeményezés megvalósítását helyi, regionális, nemzeti és európai szinten egyaránt többek között az adminisztratív követelmények egyszerűsítése céljával, nevezetesen a pénzügyi támogatásra vonatkozó kérelmek benyújtása és értékelése tekintetében;

25. elismeri a határellenőrzésekkel kapcsolatos európai források első ízben történt végrehajtása során elért eredményeket és üdvözli a gyorsreagálású határvédelmi csapatok felállítására szolgáló eljárás bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló közelmúltbeli bizottsági javaslatot (COM(2006)0401), amelynek célja, hogy gyors operatív és műszaki segítséget nyújtson minden olyan tagállamnak, amely azt kéri; úgy véli azonban, hogy az ilyen csapatok tevékenységei csak akkor lehetnek hatékonyak, ha hatáskörüket az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (Frontex) keretében határozzák meg; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai parti őrség létrehozásának szükségességét annak érdekében, hogy párhuzamosan segíthessék ezeket a régiókat és a tagállamokat az EU külső határainak ellenőrzésében;

26. megerősíti a Frontex kezdeményezései és tevékenysége iránti támogatását, és kéri a Frontextet, hogy folyamatosan ellenőrizze az illegális bevándorlásnak a szigetek közösségére gyakorolt hatását; felhívja a Bizottságot és a Frontextet, hogy haladéktalanul intézkedjenek a szigetek érdekében azért, hogy enyhítsék az e probléma kezelésével kapcsolatos közvetlen nyomást, biztosítva ugyanakkor az emberi jogok tiszteletben tartását; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a gyors és hatékony fellépés érdekében biztosítsák a szükséges erőforrások rendelkezésre állását; hangsúlyozza továbbá a szigetek közötti szorosabb együttműködés és koordináció szükségességét, illetve e régiók nagyobb részvételét az illegális bevándorlás elleni küzdelemben;

27. felhívja a Bizottságot, hogy helyezzen különös hangsúlyt a szélessáv fejlesztésére, valamint hogy támogassa a szigeti régiókban történő szolgáltatásnyújtás – mint például az egészségügyi és az online orvosi szolgáltatások, az elektronikus kormányzás és az állampolgári szolgáltatások – sajátos nehézségeinek megoldására irányuló intézkedéseket;

28. úgy ítéli meg, hogy a legtöbb sziget számára az idegenforgalom jelenti a jólét megteremtésének elsődleges forrását, ami közvetlen hatással jár a többi ágazat (mezőgazdaság, kereskedelem, szolgáltatások, halászat) növekedésére is, valamint hogy elengedhetetlen a szigeti idegenforgalom fenntarthatóságának biztosítására képes integrált politika életbe léptetése; meggyőződése, hogy e politikát a minőséget és a szigeti eredetet igazoló címkéken keresztül jól szervezett, az európai polgárokhoz szóló európai tájékoztatási kampánynak, valamint a szigetekeken más tevékenységi ágazatok létrehozásának vagy továbbfejlesztésének kell kísérnie; felhívja a Bizottságot, hogy e célból végezzen ágazatokon átnyúló elemzést, különös figyelmet fordítva a fenntartható idegenforgalom támogatásának lehetőségére a demográfiai központoktól távol eső szigetek regionális stratégiáján belül;

29. javasolja, hogy a Bizottság és a többi intézmény a 2010-et minősítse a szigetek európai évének;

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.